

TEKST: Openbaring 1 : 4, 5^a

Ps. 122 : 1

Geloofsbelijdenis

Ps. 106 : 3

Ps. 45 : 1, 2

Ps. 84 : 6

Avondz. : 5, 7

Schriftlezing: Openbaring 1 : 1 t / m 20

Gemeente

In deze dienst mag ik u **een zeer bijzondere groet** overbrengen.

U leest die in de tekst: “Genade zij u en vrede”

Een groet kan van grote betekenis zijn, b.v. bij ziekte in het ziekenhuis:

- u krijgt de groeten van **uw huisarts**, die vroeg naar u...../
- u krijgt de groeten van **oma**, ze kan niet komen of bellen, maar ze bidt voor je.

Een groet is een teken van **onderlinge verbondenheid, van een stukje vriendelijkheid**.

Heere besteedde bijzondere aandacht aan de groet in zijn brieven. In de Christelijke gemeente, dient het groeten wel **gehalte te hebben!**

Je hoort het weleens, als iemand in gedachten verdiept is: “Nou hij zag me niet eens”. Dat kan je zo maar overkomen.....

Erg is dat als mensen bewust het hoofd voor elkaar omdraaien.

‘Van een andere kerk’.

‘Of van helemaal geen kerk’.

Er zijn er die dan gewoon niet groeten.

Helemaal erg als je elkaar niet groet en je zit in dezelfde kerk onder het Woord, en aan de Tafel des Heeren.

We gaan er ook in het groeten van elkaar – denk ik – nou niet bepaald op vooruit!
Maar een groet is wel van betekenis.

We weten dat **in oorlogstijd en gevangenschap** groeten grote waarde hebben.

We denken aan de 2^e Wereldoorlog.

Meerderen in ons midden weten er nog van.

Dan werden groeten en boodschappen soms met grote risico's over gebracht. Maar het werd gedaan. Want het waren **levenstekenen** van en aan de familie. Je wist het: er wordt op afstand aan me gedacht! En zo bleef je nog een beetje op de hoogte van elkaar.

- De groet in onze tekst is ook **in bezettingstijd** geschreven. Het is de tijd dat de Romeinen overheersten.

Johannes zat niet voor niets op Patmos!

En de gemeenten werden vervolgd door de Romeinen en geplaagd door antichristelijke machten.

Toch is **hiermee het bijzondere van deze groet niet aangegeven**.

Het buitengewone van deze groet ligt ook niet in het feit dat ze **eeuwenoud** is. En dat is ze. Of omdat ze eigenhandig is geschreven door de hoogbejaarde apostel der liefde Johannes en dan helemaal op Patmos.

Nee, deze groet komt van nog veel verder: **ze komt uit de hemel, ja, van Gods genadetroon**.

Johannes groet, namens Zijn Zender de 7 gemeenten in Kl. Azië, nl. Efeze, Smyrna, Pergamus, Thyatire, Sardis, Filadelfia en Laodicéa.

Maar deze groet geldt ook de gemeente des Heeren van alle eeuwen en ook nu.

Gemeente, we willen de tekstwoorden op de voet volgen.

“Johannes aan de 7 gemeenten die in Kl. Azië zijn”

De schrijver stelt zichzelf nauwelijks voor.

Hij noemt alleen zijn naam.

En die naam wijst ook al niet naar de mens Johannes: immers Johannes betekent **God is genadig**.

Alle nadruk valt zo op de Grote Afzender van deze tekstwoorden, en op Zijn heerlijke Zender, den op de inhoud van Zijn boodschap.

Dat maakt deze groet ook zo belangrijk: **haar Afzender en inhoud**.

Wat een les ook vandaag voor een gemeente en een dienaar des Woords.

Het gaat niet om de overbrenger van de groet. Het gaat niet om de mens. Die mag nooit centraal staan in de Woordverkondiging. Nee, maar het gaat om onze grote Opdrachtgever, om de God van Zijn Woord en het Woord van God.

Anders gaat het om niets.

“Johannes aan de zeven gemeenten”, staat er.

In Openbaring hebben de getallen een rijke betekenis.

Het getal 7 komt er herhaalde malen in voor.

Het is het getal van de heilige volheid.

Zo lezen we van de 7 geesten die voor Gods troon zijn en ook van de 7 zaligsprekingen in Openbaringen, waarvan de eerste staat in Openb. 1:3

Hier dan: 7 gemeenten in Kl. Azië.

Zeven gemeenten betekent hier **heel de gemeente, heel de kerk van de Heere Heere Heere**.

De Kerk uit de vroeger dagen, de kerk van nu en van straks.

Wat een wonder, deze **genadige toewending van de Heere**, naar Zijn Kerk, en naar gemeenten, waarvan zelfs gezegd moet worden zoals tegen Efeze: **dit heb Ik tegen u dat gij de..... en zoals tegen Pergamus “bekeer u”, of zoals tegen Laodicea: “omdat gij lauw zijt, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.....”**

Nee, dat de Heere hier Johannes laat zeggen: “genade zij u en vrede”, dat is niet omdat wij mensen zo goed zijn, en gemeentelijk alles zo in orde is (integendeel!)

We zijn **bij de Heere vandaan gelopen** en doen dat telkens weer.

Nee niet omdat wij zo goed zijn klinkt deze groet, **maar omdat de Heere zo goed is**, zo onuitputtelijk goed en groot.

Genade zij u en vrede.....

Dit is een vaak voorkomende groet in het N.T. Maar het is allerm minst een lege formulering.

Zeker niet in de mond van God en Zijn dienaren: de apostelen.

Gods Woord is altijd **vol Geest en Kracht**.

En het doet al wat Hem behaagt en is voorspoedig in hetgeen waartoe Hij het zendt.

“Genade zij u en vrede”.

Wat heeft de strijdende kerk van God op aarde dat **nodig**. En wat heeft ze daaraan ook **genoeg** als ze wordt vervolgd, bedreigd en betwist.

De gemeenten Efeze, Smyrna, en Pergamus, Sardus en Thyatira, Filadelfia en Laodicea, waarmee Johannes zich zo verbonden voelde, wisten er alles van.

De omstandigheden zijn veranderd, maar de betekenisvolle groet heeft ook in onze tijd geweldig veel te zeggen.

“Vrede zij u!”. Dat was de gebruikelijke **Joodse groet**.
En in de **heidenwereld** placht men te zeggen ‘Chaire’, d.w.z. wees verheugd, verblijd u.

Het woord voor genade **charis**, hangt met **chaire** samen.
Zo groet Johannes de gemeente dus met groetwoorden van Jood en heiden samen. En zo groet hij dus de gehele gemeente:

zij die afkomstig zijn uit de Joden, en
hen die bekeerd zijn uit het heidendom.

Maar dan zijn deze groeten wel verdiept, gezuiverd en geheiligd.

Het **heidense chaire** was de wens dat men blij mocht zijn over aardse dingen: een goed gezondheid, voorspoed in het gezin, en welvaart in het bedrijf, enz.

De **Christelijke Charis**, gaat echter veel dieper en dieper.

Gods gemeente mag verheugd zijn dat ze door genade ontheven is van de vloek der Wet en van de toorn Gods.

Genade, d.i. **Gods onverdiende gunst in heel Zijn heilswerk: buiten ons en in ons**.
En daarin staat de Heere Heere centraal: in Zijn verzoenend werk en in de vergeving der zonde. Charis: verheugt u in uw Heiland!

En: **vrede**.

Dat is in de tekst meer dan een aangenaam / rustig bestaan, zonder strijd..

Het is de **vrede van binnen en van buiten**, naar ziel en naar lichaam, voor tijd en eeuwigheid.

Deze vrede zijn we **kwijtgeraakt door de val in het Paradijs**.

- Daar bonden we de strijd aan tegen God.
- Daar pleegden we opstand voor God.
- Hebben we daar nog vrede mee?
- Dat is valse rust.
- De valse rust van de geestelijke dood.

O, als er op onze **oorlogsverklaring** tegen God, geen **vredesoffensief** was begonnen van God uit, dan zouden we als vijanden van God niets te hopen hebben voor de tijd, en in eeuwige onvrede de eeuwigheid moeten doorbrengen.

Maar Gode zij dank, daar is **genade en vrede bij de Heere vandaan!!**

Deze groet, deze genade, deze vrede **komt van boven**.

Van de Heere. !!!!!

En let dan wel, **de genade staat in de tekst vóór de vrede!!!**

Géén vrede zonder genade!!

De zondaar die zichzelf leert kennen in zijn schuld en verlorenheid, en de Heere in Zijn recht en heiligheid verliest zijn valse vrede.

In de ontmoeting met de Heere komen we niet onder onze schuld en strafwaardigheid uit.

Daar zijn we niet geholpen met een vriendelijk wees blij.

Er moet wat met een mens gebeuren willen we de echte vrede smaken, **niet een omzetting van de omstandigheden, maar een herschepping van het hart is nodig**.

De Heere eist voldoening, of door onszelf (onmogelijk) of door een Ander (daar ligt de mogelijkheid)

Wat rijk, wat een wonder als er die mogelijkheid ons wordt geopend in de Heere Heere: de Gekruisigde en Opgestane Heere.

Genade is op Zijn lippen uitgestort.
En wie Hem liefkreeg, mag zeggen: Hij is onze vrede.

Genade en vrede komen dus bijeen in Hem!

Vers 5 zegt dat zo rijk en zo diep: : *“Die ons heeft liefgehad en ons van onze zonde gewassen heeft in Zijn bloed”*.

Rijker kan de genade en de vrede Gods niet geschilderd worden. 't ligt alles verklaard in de liefde van God en in de liefdedaden van de Vader, de Zoon en de H.Geest.

“Van Hem Die is en Die was en Die komen zal”.

Deze woorden verwijzen ons naar wat Mozes hoorde uit de brandende braambos: **Ik zal zijn die Ik zijn zal**, noemde de Heere Zich toen.

Johannes op Patmos had met **dezelfde God** te maken als het vervolgte volk Israël in de woestijn.

Jaren liggen er tussen.

En soms is het of alle omstandigheden worden overbrugd.

Israël werd destijds in Egypte zo vervolgd, zo opgejaagd, zo geplaagd. Omstandigheden die de kerk in Johannes dagen zo kan begrijpen tijdens de vervolgingen v.d. **Romeinse keizers**.

En vandaag zijn er Christenen, die zeggen: het is net of we in die dagen nu leven!

Maar wat in al die omstandigheden de eeuwendoor, zo groot is: **de Heere- de God van genade en vrede – is niet veranderd!**

De afzender van de groet is de Eeuwige, Onveranderlijke, Getrouwe Verbondsgod.

Wat Hij vroeger wilde zijn voor Zijn volk wil Hij ook nu nog voor hen zijn!

Die is en Die was en Die komen zal.

Uit dit drievoudig snoer kan er niet één gemist worden.

– **God is.**

Daar kunnen we over praten, over filosoferen, en theologiseren, wat dat nu precies betekent, maar daar komen we niet uit.

Maar God is!!! God is er.

Hij is er in Zijn trouw en in Zijn liefde.

In Zijn heiligheid en majesteit.

Wie de blijken van Gods genade en vrede leerde opmerken in Zijn leven, twijfelt niet meer of God er is.

En als we tot God komen moeten we geloven **dat Hij is en een Beloner is van degenen die Hem zoeken.**

God is.

Dat is de éérste en de láátste troost op de weg van het geloof.

***** Maar God Die is, WAS OOK,**

Die is en die was.

God is niet geworden, Hij was.

We kunnen niet zo ver terug gaan in het verleden of God was.

Hij is de God Die eind nog oorsprong heeft.

Van eeuwigheid tot eeuwigheid is Hij God.

Gods jaren zijn niet uit te drukken.

De God Die in de tijd Zijn genade bewijst, is het Die van eeuwigheid verkoren heeft.

En Hij Die in het verleden van Zijn genade en vrede deed, weten,

**spreken en
leven.**

Hij is het ook nu, en zal het ook in de toekomst zijn!

*** **“En Die komen zal”.**

Of ook: **Die komende is.**

De geschiedenis is **bepaald door het komen Gods.**

Toen wij ons stortten in zo’n diepe val is God gekomen.

Zijn grote tegenbeweging!!

- Hij is gekomen in ZIJN WOORD
- en gekomen in ZIJN ZOON
- en gekomen in ZIJN GEEST.

En eenmaal zal hij komen op de wolken. Hij is komende.

Geen starre God, waarin geen beweging is te krijgen.

Nee de God van Goede Vrijdag en Pasen.

De levende God!

Wel, een onveranderlijke God, Die is en Die was en een werkzaam God: d.w.z. een komende God.

Is Hij ook u al voorbij gegaan?

Hebben de zomen van Zijn kleed u al aangeraakt?

Zijn we al voor Hem gevallen en door Hem weer opgericht?

Als we Hem in Zijn genade en vrede mochten ontmoeten hier in de tijd, behoeven we niet te vrezen voor Zijn komst straks.

Hij is Dezelfde.

Er is bij Hem geen schaduw van omkering.

Hij is ook Dezelfde Die het eertijds een dichter deed zingen:

*“Ik lag gekneld in banden van de dood.
Daar de angst der hel me al de troost deed missen.
Ik was benauwd, omringd door droevenissen
Maar ik riep de Heer’ dus aan in al mijn nood.*

*Och Heer och wierd mijn ziel door U gered.
Toen hoorde God.....”*

Dat lied laat hij ook nu nog opzwellen uit zondaarsharten.

Zijn arm is niet verkort en Zijn macht is niet verminderd. dat Hij niet verlossen kan.

Hij Die Zijn Zoon opwekte is Degene die ook nu dode zondaren levend maakt en een kwijnend geloof weer verlevendigt.

Daarom: **die God zoekt in al uw zielsverdriet.**

Houdt aan grijpt moed!

Hij is eeuwig Dezelfde, die nooddruftigen zal verschonen en aan armen uit gena, Zijn hulpe ter verlossing tonen zal.

**Gemeente, genade en vrede worden nu wel heel groot: er staat een
Onveranderlijk en Getrouw God achter!!!**

- *“En van de 7 Geesten die voor Gods troon zijn”.*

Zeven Geesten.

Hiermee is de volheid van de H.Geest bedoeld.

De Geest in Zijn volle werking.

In **Jesaja 11** lezen we van een 7-tal beschrijvingen van de H.Geest:

- De Geest des Heeren.
- De Geest der wijsheid.
- De Geest van verstand.
- De Geest van raad.
- De Geest van sterkte.
- De Geest der kennis.
- De Geest van de vreze des Heeren.

Wat **een veelheid van zegeningen** voor de kerk van alle tijden en plaatsen. Wat **een veelheid van zegeningen** voor de persoonlijke strijd van het geloof, als we het niet meer weten, als we geen raad meer weten, als onze kracht opdraakt.

Voor al die nood is er **voldoende genade en vrede** van de H.Geest: de 7 Geesten voor Gods troon.

Twee maal het getal ZEVEN in deze zegengroet!

Zeven gemeente mogen weten van zeven Geesten!

De volheid van Gods Kerk mag weten van de volheid van de H.Geest. Voor een kerk met veel gebreken (lees de 7 brieven er maar op na in de hfd.-^{en} 2 en 3) is er voldoende bij de H.Geest

Zoveel nood en dood kan er niet wezen of de H.Geest heeft er voldoende tegenwicht tegen te bieden.

Straks worden die gemeenten in Openb. voorgesteld.

In haar zorgen.

Haar noden.

Haar zonden en strijd en overwinning.

Daar is iets van God in die gemeente.

Iets van de Geest.

Maar ook zoveel van de mens, van het vlees dat begeert tegen de Geest.

Maar dat Gods gemeente er nog is, dat is te danken, niet aan de kracht van het vlees maar aan de kracht van de Geest en omdat haar vastheid ligt in Gods troon.

De geesten van beneden vreten de kerk aan, de Geesten van boven maken levend en bedienen uit hun zevenvoudige volheid.

En nu **wijzelf, gemeente**: onze kracht is die van de H.Geest, de rest is vlees, is zwakte. De kracht van de gemeente, ligt **niet op de aarde.**

Niet in haar **zuivere belijdenis**, of in haar **reine gestalte** hier.

Daar zoeken we trouwens tevergeefs naar in het hier en heden.

De kracht v.d. gemeente ligt **in de hemel**, waarvandaan de Drieënige God spreekt van GENADE en VREDE.

En het leven van de gemeente hangt af – niet van wat we allemaal hebben of zijn – maar van de Heilige Geest en Zijn volheid en Zijn werk

Laat er veel gebed zijn gemeente van allen die bidden geleerd hebben. Laat er **veel gebed** zijn om de H.Geest en om de doorwerking van de H.Geest in ons hart.

In onze jonge mensen.

In de hele gemeente.

In de kerk en de kerken.

En in ons land.

En in de wereld.

Johannes ziet die zeven Geesten staan voor Gods troon.

Dit staan ziet op **bereidheid en dienstvaardigheid**.

Op een wenk van de Vader of de Zoon gaan ze er uit en gaan ze aan het werk.

- Levenwekkend.
- Ontdekkend.
- Ontgrondend.
- vertroostend.
- Alles lerend.
- Leidend in al de waarheid.
- Biddend met onuitsprekelijke verzuchtingen in de harten van hen die niet meer weten wat zij bidden zullen.
- Getuigend in de harten van hen die de Heere lief kregen dat ze kinderen Gods zijn en Abba Vader leren zeggen.

“Die voor Zijn troon zijn”.

Gods troon is er een van recht en genade.

Tegenover de onbuigzamen, de onbekeerlijken handhaaft de Heere al Zijn rechten en eisen.

Zij mogen sidderen voor Gods troon.

En zich haasten om genade en vrede te ontvangen voor het te laat is!

Nu is echter Gods rechterstoel nog een genadetroon.

En de zeven Geesten voor die troon leiden na ontdekking van zonde en schuld naar **het Lam Gods in het midden v.d. troon, Dat de zonde der wereld wegneemt.**

Zo is er een weg naar de troon

Zeven Geesten voor Gods troon. Daar zal die éne geest van de afgrond niet tegen opgewassen zijn, hoeveel menselijk vlees daar ook achteraan komt, ook al komt het tot 666.

Dat **zal toch minder zijn** dan de kracht en de volheid van de 7 Geesten voor Gods troon.

Na min of meer nadrukkelijk over de Vader gesproken te hebben, kwamen de 7 Geesten aan de orde **en daarna Christus Jezus.**

Een merkwaardige volgorde.

In hoofdstuk 4 : 5 lezen we hier de verklaring.

De 7 Geesten worden daar vergeleken met **7 lampen**.

En dat doet denken aan de 7-armige kandelaar.

Ja aan de tabernakel en aan de tempel.

Waar in het Heilige der Heiligen de troon (Ark) stond en voor de troon in het Heilige: de kandelaar en daarvoor op de voorhof de heenwijzingen naar Christus verzoeningswerk: in het wasvat en brandofferaltaar.

Zo leren we dan dat in de 3^e plaats genade en vrede wordt toegebeden **van Jezus Xp. de getrouwe Getuige.**

Het woord ‘getuige’ heeft hier ook de betekenis van **MARTELAAR.**

Zeker we moeten er huiverig voor zijn Xp. als Martelaar te preken.

Zijn lijden was niet meelijwekkend, en verschilt oneindig van alle andere lijden.

Maar al heeft Hij geleden als Held en niet als Slachtoffer, Zijn lijden was zo intens dat Hij in 33 jaar maar in het bijzonder aan het einde van die 33 jaar lééd, wat anders Zijn hele Kerk (een ontelbare schare) in en tijd en eeuwigheid had moeten lijden!!!

Dat is de troost en de rijkdom tegelijk dat Hij dat **plaatsvervangend** heeft willen doen voor al de Zijnen.

Wat een getrouwe Getuige!

Getuigen doet men met woorden.

Christus is getuige geweest **met woorden en daden**.

Hij was Profeet

Maar ook Priester. Hogepriester

En in Zijn Woorden en daden vindt Zijn Kerk **genade en vrede**.

Zijn Woord heeft Hij bekrachtigd met Zijn daden, door Zijn leven, lijden, sterven en opstanding.

Wat een trouw schittert hierin.

Hij heeft Zijn getuigenis met bloed bezegeld.

Hij is een Getrouwe Getuige.

Zullen we dan ook **trouw komen onder Zijn getuigenissen** als Zijn Woord wordt verkondigd.

Hij zet Zijn profetisch getuigenis nog trouw voort.

Maar dit getuigenis moet dan ook heilbegerig worden ingewacht.

Vervolgens wordt de H.J. hier genoemd “*de Eerstgeborene uit de doden*”.

In deze benaming klinkt rijke het Paasevangelie door.

Eerstgeborene.

Wij worden geboren en sterven daarna.

De H.J. is **gestorven en daarna geboren**.

Zijn opstanding wordt hier **een geboorte genoemd**.

En zo heeft Hij het vreselijke graf gemaakt tot een beloftevolle **baarmoeder** van de wederopstanding.

Zó heeft Hij de dood overwonnen, dat Hij als een geborene het levenslicht tegemoet treedt.

De antimachten zijn nog niet dood.

De zonde, de duivel en zijn trawanten en ons boze vlees laten zich nog gelden.

Maar daar is een rijke troost: het lege graf.

Hebben we dat mogen zien, **gelovig mogen zien**.

Het lege graf, en werd de Levensvorst van Pasen ons reeds geopenbaard?

Zagen we in Hem al de toekomst en het leven, de overwinning op de dood?

De tekst spreekt niet alleen van een geboorte, maar ook van een **éerstgeborene**.

Daar schuilt **een belofte** in.

Er volgen nog andere geboorten op!!!

Wat een Christen wordt 3 keer geboren:

Uit zijn moeder.

Uit de Geest.

En uit het graf.

En dan mogen Gods kinderen in Christus een oudste Broeder vinden.

Een Broeder in de nood geboren.

Een Broeder uit de dood geboren.

O, wat is Hij als een Broeder nabij, ook als de dood zijn vlerken uit gaat breiden over het leven van de Zijnen.

Dan gaat Hij in het dal van doodschaduwen **mee** en doet belijden;

De Heere is Mijn Herder.

Mij zal niets ontbreken

Maar is Hij een Broeder, Hij is ook de Overste van de Koningen der aarde.

Alles is Hem onderworpen.

Hij is de Heere der Heeren.

En de Koning der Koningen.

Wat **een troostrijke benaming** was dit voor de verdrukte kerk in Johannes' dagen, die het zo moeilijk had onder het Romeinse regiem.

Nee, daar hadden ze geen vrede onder.

Laat staan dat de Romeinse keizer hen genade kon geven.

Maar Johannes groet de gemeente dan ook niet uit naam van een mens, maar vanwege de

Overste van de Koningen der aarde.

Hij is wel **bevoegd en ontfermend** om genade en vrede te geven!

Bent u **Zijn onderdaan al geworden?**

Onderdaan zijn we van nature allen. Maar niet van de Koning der Koningen, wel van de vorst der duisternis.

Echter, wie hier voor de Koning der Koningen leerde onderdoen zal eenmaal in Zijn eeuwig Vrederijk met Hem als Koning mogen heersen.

Wat een Koning heeft de Kerk.

Een Levende Paaskoning!

Want welke vorsten ooit het aardrijk moog bevatten

Wie hunner is o, Heer' met U gelijk te Schatten.

Gemeente, tenslotte nog eenmaal:

“Genade zij u en vrede van Hem, Die is, en Die was, en Die komen zal,

en van de zeven Geesten, Die voor Gods troon zijn,

en van Jezus Christus, Die de getrouwe getuige is, de Eerstgeborene uit de doden, en de Overste van de koningen der aarde”.

Als zich nu een nieuwe bewoner vestigt bij u in de straat, dan is de eerste indruk die u krijgt, hoe hij groet. En u zegt: hij lijkt me wel vriendelijk.

En wat zegt u nu van de Afzender van de groet van vanavond, - de Drieënige God, Vader,

Zoon en Heilige Geest - Die zo welmenend en hartelijk groet.

Is dat geen God waar u veel, ja alles mag verwachten.

En wat is nu uw en jou reactie op deze groet. Krijgt God geen reactie?

Daar zullen we eeuwig spijt van hebben!!!

Amen

.